

عنوان مقاله:

بررسی برخی شاخصه های اندیشه عرفانی در باره «نماز» بر اساس منتخبی از حکایت های تعلیمی

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 14، شماره 14 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سعید حسن زاده - گروه معارف اسلامی، واحد تربیت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران

حمید رضا سلیمانیان - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تربت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران

خلاصه مقاله:

آثار تعلیمی در ادبیات عرفانی، مشحون از حکایت‌هایی است که معانی و حکمت‌هایی را در قالب گزارش و روایت بیان داشته‌است. این حکایت‌ها گرچه بهترین راهنمای سیر و سلوک است، شاخصه‌های اندیشه‌های عرفانی را نیز در خود جای داده‌است. از جمله این اندیشه‌ها که در قالب داستان نقل شده‌است، تأملاتی است که عارفان در باب یکی از ارکان عمده شریعت یعنی نماز بیان کرده‌اند. این پژوهش که مبتنی بر مطالعه کتابخانه‌ای و مستند به داده‌های نظری است، به روش توصیفی تدوین شده‌است و پس از نگاهی گذرا به ادبیات داستانی در حوزه آثار عرفانی و ضرورت تعلیم دهی آن، به ذکر نمونه‌هایی موقّق و شاخص از حکایت‌های تعلیمی با موضوع نماز پرداخته‌است. نتایج تحلیل این نمونه‌ها نشان می‌دهد که مهمترین شاخصه‌های اندیشه‌های عرفانی از جمله رویکرد حداکثری عارفان به دین، عبادت عاشقانه، ترک خودبینی و احساس نیاز به خدا، پرهیز از دینداری عادی عوام گرایانه در خلال این حکایات، قابل تشخیص است.

کلمات کلیدی:

«عرفان»، «نماز»، «ادبیات تعلیمی»، «حکایت»

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165005>

